

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/117/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5120208002
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Mejstřík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:5120208002.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ladislava Mejstříka a členov senátu JUDr. Jána Burika a JUDr. Jozefa Turzu, v právnej veci žalobcu: Ing. U. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom K., I. XXXX/XX, zastúpeného JUDr. Andreou Vladárovou, advokátkou so sídlom Žilina, Veľká Okružná 17, IČO: 51 407 442, proti žalovanému: MUDr. C. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom K., F. XXXX/XX, zastúpenému Hriadel & Heger, Advokátska kancelária s.r.o., so sídlom Bratislava - Staré Mesto, Palisády 33, IČO: 51 643 359, o zaplatenie 1.672,20 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Žilina, č.k. 46C/54/2020-419 zo dňa 26.05.2021 v spojení s opravným uznesením č.k. 46C/54/2020-464 zo dňa 07.07.2021, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku I. odvolaním nenapadnutom o s t á v a nedotknutý.

Vo výroku II. a III. rozsudok okresného súdu p o t v r d z u j e .

Žalovaný m á voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Žilina zaviazal žalovaného k povinnosti zaplatiť žalobcovi sumu 1.004,56 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z uvedenej sumy od 17.07.2020 do zaplatenia, v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšnej časti súd žalobu zamietol a o trovách konania rozhodol tak, že žalobca má voči žalovanému právo na náhradu v rozsahu 23,14 %.

Svoje rozhodnutie zdôvodnil s poukazom na ust. § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 137 ods. 1 Občianskeho zákonníka a § 563 Občianskeho zákonníka, resp. § 517 OZ a Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. V odôvodnení rozsudku uviedol, že predmetom sporu bola náhrada nákladov vynaložených na údržbu a prevádzku spoločnej nehnuteľnosti, a to domu č. súp. XXXX v k.ú. K.. Súd konštatoval, že žalobca a žalovaný nadobudli spoluvlastnícky podiel 1 na základe dedičského rozhodnutia zo dňa 19.06.2018, právoplatné dňa 19.06.2018 a 1 nehnuteľnosti nadobudol žalobca na základe darovacej zmluvy. Žalobca uplatnil nárok na 1.672,20 eur, čo predstavovalo náklady za vodné a stočné, plyn a vykurovanie, plyn použitý pri varení a elektrinu a expanzomat. Súd prvej inštancie ďalej uviedol, že medzi účastníkmi prebiehal spor pred Okresným súdom Žilina pod sp. zn. 25C/74/2018. Dňa 07.07.2020 bol schválený zmier, kde bolo podielové spoluvlastníctvo vyporiadané tak, že nehnuteľnosti pripadli do výlučného vlastníctva žalobcu a žalobca sa zaviazal vyplatiť na vyrovnanie podielu žalovaného sumu 54.476,- eur. V tomto konaní bola žalovaná aj suma 936,51 eur, ktorá predstavovala časť nárokov (za elektrinu a plyn), ktoré boli požadované aj v tomto konaní. Z odôvodnenia zmiernu, ktorý bol uzatvorený medzi účastníkmi, vyplynulo, že vo vyššie uvedenej sume je zahrnutá aj výška výplaty ustupujúceho spoluvlastníka a aj náklady spojené s prevádzkou nehnuteľnosti za predchádzajúce roky. Súd zistil, že v tejto časti žaloba bola zobraaná späť a konanie za súhlasu oboch účastníkov zastavené. Vzhľadom k tomu, že pri prejednaní zmiernu a oznámení súdu, že došlo k mimosúdnej dohode, následne bola

časť žaloby, ktorou boli uplatňované nároky za vynaložené náklady súvisiace s údržbou a užívaním nehnuteľnosti, považoval súd uplatnený nárok v tomto konaní predstavujúci to isté plnenie za nárok uplatnený v rozpore s dobrými mravmi. S ohľadom na obsah zmiernie nie je možné jednoznačne uviesť, že v tomto prípade sa jedná o prekážku právoplatne rozhodnutej veci, avšak v tomto smere správanie sa žalobcu, keď pri prejednávaní tzv. širších nárokov vo vzťahu k nehnuteľnosti navrhol späťvzatie žaloby a následne po schválení zmiernie ohľadom zrušenia a vyporiadania spoluvlastníctva k nehnuteľnosti, takýto návrh podal na súd, je v rozpore s dobrými mravmi. Súd konštatoval, že aj výkon práva, ktorý je formálne súladný so zákonom, môže byť rozporný s dobrými mravmi, čo vzhľadom práve v prejednávanej veci v časti uplatnenej sumy 667,64 eur. Pri ostatných nárokoch vzal do úvahy podiel, ktorý predstavoval spoluvlastníctvo u účastníkov a z uplatnených nárokov priznal požadovanú náhradu do výšky spoluvlastníckeho podielu žalovaného, t. j. do 1. Nestotožnil sa s tým, že v prípade plynu a elektriny použitej na varenie (sporák) by tieto náklady mal znášať žalovaný vo výške jednej polovice. Z uvedených dôvodov žalobe čiastočne vyhovel, a to do výšky 1.004,56 eur, vo zvyšnej časti žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1, 2 CSP, pričom prihliadal na pomer úspechu strán v konaní. Súd prvej inštancie sa tiež vypořádaval s námietkou žalobcu ohľadom zrušenia platobného rozkazu, ktorý bol pôvodne v danej veci vydaný s tým, že v tejto veci sa vyjadril aj ústavný súd, ktorý pochybenie takého rozsahu, ktoré by bolo možné považovať za porušenie dosahujúce ústavnoprávny rozmer, resp. svojvoľu pri výklade a aplikácii zákonného predpisu všeobecným súdom nezistil.

2. Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote čo do výroku II. a III. bolo prostredníctvom zástupcu zo strany žalobcu podané odvolanie.

Ako jeden z dôvodov odvolania žalobca uviedol, že postup súdu prvej inštancie bol nesprávny pri posúdení zákonnosti podania odporu proti platobnému rozkazu, resp. pri posúdení sťažnosti, ktorá bola podaná proti uzneseniu okresného súdu zo dňa 10.09.2020. Žalobca namietal, že odpor bol podaný neoprávnenou osobou a súd následne nesprávne postupoval, keď vydaný platobný rozkaz zrušil (ako bolo uvedené vyššie v tejto súvislosti, sťažnosť žalobcu ústavný súd odmietol). Napriek tomuto skutkovému stavu žalobca žiadal pre pochybenie procesného postupu súdu prvej inštancie rozsudok zrušiť a konanie vo veci samej zastaviť, taktiež zrušiť uznesenie, ktorým bol platobný rozkaz zrušený. Ďalej v odvolaní uviedol, že súd nesprávne vychádzal pri priznaní položiek elektrina, plyn - sporák zo štvrtinového podielu žalovaného v nehnuteľnosti, nakoľko plyn na varenie a elektrina boli samostatne spotrebúvané len žalobcom a žalovaným a tieto odbery boli evidované samostatne. Preto pripadá na žalovaného polovica týchto odberov, ktoré boli uskutočňované len v polovici nehnuteľnosti a nie v celej nehnuteľnosti. V druhej polovici nehnuteľnosti bol samostatne zavedený plyn na varenie a samostatne fakturovaná elektrina, čo nebolo predmetom tohto sporu. Žalobca sa nemohol stotožniť ani s odôvodnením súdu, že ním požadovaný nárok totožný s nárokom vo veci 25C/74/2018 predstavoval vypořádanie spoluvlastníckeho podielu v širšom zmysle a jeho opätovné žiadanie v tomto konaní odporuje dobrým mravom. V tomto prípade je zrejmé, že výrok súdneho zmiernie definoval žalobcovi uloženú povinnosť uhradiť mu sumu 54.476,- eur len titulom zrušenia a vypořádania podielového spoluvlastníctva a nie aj titulom úhrady nákladov súvisiacich s nehnuteľnosťou, ktorý bol uplatnený vo výške 936,51 eur s príslušenstvom. O tomto návrhu súd rozhodoval samostatne, keď zastavil konanie v dôsledku späťvzatia žaloby v tejto časti. V tomto prípade súd konajúci v prejednávanej veci nemôže vyvodzovať závery z odôvodnenia uznesenia, ktorým bol schválený súdny zmiernie. Pokiaľ sa vypořádava podielové spoluvlastníctvo v širšom zmysle, vypořádávajú sa všetky nároky titulom podielového spoluvlastníctva tak, aby sa predišlo ďalším sporom. Tým, že nebolo podielové spoluvlastníctvo vypořadané v širšom zmysle, ale bolo vypořadané len čo sa týka výplaty za nehnuteľnosti a meritórne nebolo rozhodnuté o ďalších nárokoch, keďže konanie bolo zastavené, závery súdu potom neobstoja. Pri výklade dobrých mravov v súlade s § 3 ods. 1 OZ nestačí akýkoľvek rozpor s dobrými mravmi alebo akýkoľvek zásah do subjektívnych práv, ktorý nie je celkom v súlade s dobrými mravmi, ale tento zásah musí byť takej intenzity a vážnosti, ktorá je v demokratickej spoločnosti aj vzhľadom na verejnú mienku neakceptovateľná. Nemožno sa potom stotožniť so záverom súdu, že uplatňovanie si nároku na súde, o ktorom nebolo nikdy rozhodnuté, nemožno považovať za konanie v rozpore s dobrými mravmi, nakoľko súd ako nezávislý arbiter má posúdiť oprávnenosť takéhoto nároku. S uvedením na túto časť odvolania žiadal, aby pre prípad, že súd konanie nezastaví, v napadnutej časti rozsudok zmenil, vyhovel žalobe aj vo zvyšnej časti a priznal mu nárok na všetky trovy konania v celom rozsahu.

3. Žalovaný sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

4. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec v intenciách ust. § 379 a § 381 CSP a postupom bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 385 CSP napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku II. a III. podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil. Vo výroku I. odvolaním nenapadnutom, ponechal rozsudok súdu prvej inštancie nedotknutý.

5. Pri preskúmaní napadnutého rozsudku odvolací súd vychádzal z rozsahu odvolania, zo spisového materiálu a z preskúmaného rozsudku. Medzi účastníkmi sporu sa riešila otázka náhrady nákladov uplatnených jedným zo spoluvlastníkov veci - nehnuteľnosti, kde malo dôjsť k situácii, že náklady na údržbu a úhrady spojené s užívaním veci, hradil len jeden spoluvlastník - žalobca a časť úhrady žiadal na druhom spoluvlastníkovi - žalovanom. Ako vyplynulo z dokazovania, jednotlivé nároky predstavovali časť úhrady za plyn, elektrinu, vodné, stočné a údržbu. Ďalej z dokazovania vyplynulo, že medzi účastníkmi sa pred Okresným súdom Žilina viedol spor v konaní 25C/74/2018, kde sa rozhodovalo o zrušení a vyporiadaní spoluvlastníctva a predmetom žaloby bol aj nárok na zaplatenie časti úhrad vykonaných žalobcom v súvislosti s úhradou elektriny, plynu a vody, teda tých istých nárokov, ktoré boli uplatňované aj v tomto konaní (sčasti). Súd zistil, že vo veci 25C/74/2018 bol uznesením schválený zmier (07.07.2020), pričom konanie o zaplatenie sumy 936,51 eur s príslušenstvom na základe späťvzatia žaloby bolo zastavené (nárok na úhradu nákladov). V odôvodnení uznesenia o schválení zmiernu v bode 12. je uvedené, že vo vyššie uvedenej sume 54.476,- eur je zahrnutá výška výplaty ustupujúceho spoluvlastníka a aj náklady spojené s prevádzkou nehnuteľnosti za predchádzajúce roky (viď žaloba) s ohľadom na výšku spoluvlastníckeho podielu žalovaného na predmete sporu. Dňa 15.07.2020 bola podaná žaloba, ktorou sa žalobca domáhal zaplatenia nákladov súvisiacich s užívaním a údržbou nehnuteľnosti, pričom časť nákladov predstavovala aj sumu požadovanú v predchádzajúcom konaní, kde sa riešilo zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k veci. Z takto zisteného skutkového stavu vychádzal aj odvolací súd, pričom so závermi súdu prvej inštancie sa v celom rozsahu stotožnil a na tieto v zmysle § 387 ods. 2 CSP poukazuje. Vzhľadom na skutočnosti vyplývajúce z vykonaného dokazovania sa aj odvolaciemu súdu javí, že súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu vykonal dokazovanie a následne správne vec právne posúdil. Súd prvej inštancie dokazovanie a jednotlivé dôkazy vyhodnotil a vykonal v súlade s ust. § 195 CSP. Vo svojom odôvodnení rozsudku riadnym spôsobom uviedol zistený skutkový stav, primeraným spôsobom opísal stanoviská procesných strán, citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávany prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Tieto zároveň primeraným a dostatočným spôsobom v súlade s § 220 CSP zdôvodnil.

6. Pretože prvoinštančný súd sa vo svojom rozhodnutí zaoberal aj otázkami nastolenými v odvolacom konaní, odvolateľ tak neuviedol žiadne skutočnosti, s ktorými by sa súd prvej inštancie nevysporiadal a ktoré by boli spôsobilé inak vyhodnotiť skutkový alebo právny stav odvolacím súdom. Z týchto dôvodov potom odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v jednotlivých výrokoch napadnutých odvolaním ako vecne správny potvrdil, vrátane výroku o trovách prvoinštančného konania.

7. Čo sa týka jednotlivých námietok vznesených v odvolaní zo strany žalobcu, a to prehodnotenia postupu súdu pri skúmaní včasnosti, dôvodnosti a oprávnenosti odporu, tieto boli riešené jednotlivými uzneseniami, pričom po podaní sťažnosti voči uzneseniu, ktorým bol platobný rozkaz zrušený, v ďalšom rozhodol súd prvej inštancie tak, že sťažnosť zamietol. Súd dospel k záveru, že odpor proti platobnému rozkazu bol riadne a včas podaný a aj oprávnenou osobou. Nakoniec tieto skutkové okolnosti boli aj predmetom ústavnej sťažnosti, ktorú podal žalobca, avšak sťažnosť bola odmietnutá. Na základe vznesených námietok žalobcom v odvolaní v súvislosti s týmto procesným postupom súdu prvej inštancie nemožno dospieť k záveru, že by boli porušené procesné práva žalobcu v takej miere, že by postup súdu mal vplyv na rozhodnutie vo veci samej, ktorá následne nemala byť meritórne prejednávaná. Čo sa týka nároku na plyn a elektrinu spotrebovanú na varenie, ani odvolaciemu súdu nie je zrejmé, prečo by v tomto prípade mal nárok na vynaložené náklady predstavovať jednu polovicu a nárok by sa nemal odvíjať v tomto prípade od výšky spoluvlastníckeho podielu. Žalobca nepreukázal konkrétne množstvá spotrebované žalovaným, ktoré by mal uhradiť a ktoré by prípadne predstavovali bezdôvodné obohatenie na jeho strane, a preto súd pri stanovení výšky náhrady postupoval správne, keď do úvahy bral spoluvlastnícky podiel (ideálny) na veci, ohľadom ktorej by pri údržbe a užívaní náklady vznikli. Čo sa týka namietania správnosti zamietnutia nárokov predstavujúcich požadované plnenie, už v konaní 25C/74/2018 pred Okresným súdom Žilina, kde došlo v tejto časti žaloby k späťvzatiu a následne zastaveniu konania (936,51 eur), aj tu sa odvolací súd stotožnil so závermi súdu prvej inštancie, že samotné konanie žalobcu vyplývajúce z ponuky uzatvoriť zmier, a tým uzatvoriť konanie o všetkých nárokoch a následne tieto nároky opakovane požadovať vo vzťahu k bývalému spoluvlastníkovi, je

možné považovať za konanie v rozpore s dobrými mravmi, pokiaľ teda súd dospel k záveru, že sa nejedná o vec právoplatne skončenú. Je potrebné prisvedčiť, že z výroku schváleného zmiernie nie je možné jednoznačne ustáliť, či uvedená suma, ktorá ako celok bola účastníkmi dohodnutá, predstavuje aj jednotlivé náklady na údržbu a užívanie nehnuteľnosti do času uzatvorenia zmiernie, avšak takýto záver vyplynul z uznesenia súdu a z jeho odôvodnenia. Pokiaľ teda aj súd chápal, že súčasťou dohody účastníkov v tom konaní bolo vyriešiť všetky nároky, ktoré vo vzťahu k nehnuteľnosti a spoluvlastníctvu dovtedy vyplývali z podanej žaloby, o to viac takýto dojem mohol nadobudnúť žalovaný a domnievať sa, že ku dňu uzatvorenia zmiernie sú všetky nároky v súvislosti s nehnuteľnosťou v tzv. širšom zmysle vysporiadané. Aj tieto úvahy mohli účastníka viesť k uzatvoreniu súdneho zmiernie, pričom následne podaná žaloba v časti vymáhania sumy 936,51 eur, ako uviedol žalobca, je prípustná (nejednalo sa o prekážku rozhodnutej veci), avšak vzhľadom na všetky okolnosti z ponímania žalovaného, ale aj súdu, sa javí ako rozporná s dobrými mravmi. Pokiaľ teda odvolateľ žiadal z vyššie uvedených dôvodov výrok, ktorým vo zvyšnej časti súd žalobu zamietol, zmeniť a priznať mu požadovaný nárok, odvolací súd k takýmto záverom nedospel. Následne potom odvolací súd ako vecne správny potvrdil aj výrok o trovách prvoinštančného konania, ktorý vychádza z úspechu strán v konaní.

8. O trovách odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 396 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a žalovanému, ktorý bol úspešný v odvolacom konaní proti žalobcovi, priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 CSP).

9. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).